

UNIwersYTET MEDYczNY
IM. PIAsTÓW ŚLĄSKICH WE WROCLAWIU
Katedra Pielęgniarsstwa i Położnictwa
prof. dr hab. Joanna Rosińczuk

Ocena dorobku naukowego w postępowaniu habilitacyjnym pt. „Choroby rzadkie w praktyce edukacji zawodów medycznych oraz w funkcjonowaniu osób chorych” dr nauk o zdrowiu Dariusza Walkowiaka

I. Informacje biograficzne

Dr n. o zdr. Dariusz Walkowiak jest absolwentem na kierunku ekonomia na Akademii Ekonomicznej w Poznaniu (1988 rok). W latach 1988 -1989 pracował na Akademii Rolniczej w Poznaniu, w Zakładzie Ekonomii Politycznej na stanowisku asystent-stażysta, później asystenta. W latach 1989 –1992 pracował na Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, w Instytucie Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych na stanowisku asystenta. W latach 2015 do 2017 pracował na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu w Katedrze Nauk Społecznych na stanowisku asystenta. Od 2016r pracował w Zakładzie Organizacji i Zarządzania w Opiece Zdrowotnej na stanowisku asystenta, a od 2020r pracuje na stanowisku adiunkta na Uniwersytecie Medycznym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

W latach 2017-2018 był p.o. zastępcy Dyrektora ds. Ekonomicznych w Ortopedyczno-Rehabilitacyjnym Szpitalu Klinicznym im. W. Degi w Poznaniu. Od 2018r jest członkiem Rady Społecznej Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. Wiktora Degi Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, a od 2020r dyrektorem ds. Medycyny Pracy, Uniwersyteckie Centrum Stomatologii i Medycyny Specjalistycznej Sp. z o.o.

W 2016 uzyskał stopień doktora nauk o zdrowiu na podstawie rozprawy pt. „*Wybrane aspekty społeczno-zdrowotne leczenia Fenylketonurii*” na Wydziale Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, której promotorem był prof. dr hab. Michał Musielak.

W 2021 ukończył studia podyplomowe na kierunku Dietetyka i Planowanie Żywności na Wydziale Nauk o Żywności i Żywieniu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Praca podyplomowa pt. „*Niedobory witamin i mikroelementów u chorych na fenylketonurię*”

II. Dorobek naukowy

Dr Dariusz Walkowiak jest autorem 38 prac naukowych, których sumaryczna wartość wynosi 73,497 IF i 2460,00 pkt MEiN, w tym IF - 24,815 i MEiN - 620 z cyklu prac zgłoszonych jako dorobek habilitacyjny.

Wśród tych publikacji można wyróżnić: 3 prace przed uzyskaniem stopnia doktora o łącznej wartości 15,00 pkt MEiN, a po uzyskaniu stopnia naukowego doktora 37 prac z sumarycznym współczynnikiem wpływu równym 73,497 IF i 2445 pkt MEiN, w tym 28 prac oryginalnych, 6 prac przeglądowych i 3 rozdziały w podręcznikach, czyli Kandydat zwiększył wielokrotnie swoją punktację dorobku naukowego.

Ponadto jest autorem i współautorem 4 doniesień zjazdowych, w tym 3 na konferencjach krajowych i 1 międzynarodowej organizowanej w Poznaniu – **bardzo mały dorobek związany z prezentacją wyników badań naukowych oraz popularyzacją nauki.**

Liczba cytowań według bazy Web of Science Core Collection (bez autocytowań) wynosi 94, a h-index według bazy Web of Science Core Collection wynosi 6.

Od 2019 roku jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim Mohammada Sabbaha (promotor – prof. dr. hab. Jacek Wysocki), tytuł pracy doktorskiej: „Business Continuity During Disasters in the Medical Health System in Israel”.

III. Recenzja osiągnięcia habilitacyjnego

1. Ocena formalna

Podstawą ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego jest cykl powiązanych tematycznie 6 publikacji naukowych opatrzonych tytułem: „Choroby rzadkie w praktyce edukacji zawodów medycznych oraz w funkcjonowaniu osób chorych” Punktacja cyklu publikacji wchodzącego w skład osiągnięcia naukowego wynosi 24,815 IF i 620 pkt MEiN.

Jedna praca (P5 – *Nutrients* – Q1), została opublikowana w czasopiśmie indeksowanym w pierwszym kwartylu według Journal Citation Indicator (JCI) a pięć w czasopismach z drugiego kwartyła (P1, P2, P3, P4, P6 – Q2), przy czym czasopismo *International Journal of Environmental Research and Public Health* według Social Sciences Citation Index (SSCI) jest w naukach społecznych czasopismem pierwszego kwartyła.

1. **Walkowiak Dariusz**, Domaradzki Jan. Needs assessment study of rare diseases education for nurses and nursing students in Poland. *Orphanet Journal of Rare Diseases* 2020: Vol. 15, art. 167. **IF:4.123, Pkt:100**
2. Domaradzki Jan*, **Walkowiak Dariusz***. Knowledge and attitudes of future healthcare professionals toward rare diseases. *Frontiers in Genetics* 2021: Vol. 12, art. 639610. **IF:4.599, Pkt:100**
3. **Walkowiak Dariusz**, Domaradzki Jan. Are rare diseases overlooked by medical education? Awareness of rare diseases among physicians in Poland: an explanatory study. *Orphanet Journal of Rare Diseases* 2021: Vol. 16, art. 400. **IF:4.123, Pkt:100**
4. **Walkowiak Dariusz**, Mikołuc Bożena, Mozrzyk Renata, Kałużny Łukasz, Didycz Bożena, Korycińska-Chaaban, Dorota, Patalan Michał, Jagłowska Joanna, Chrobot Agnieszka, Starostecka Ewa, Zarebska Joanna, Walkowiak Jarosław. The impact of the COVID-19

pandemic on the perception of health and treatment-related issues among patients with phenylketonuria in Poland – the results of a national online survey. *International Journal of Environmental Research and Public Health* 2021: Vol. 18, No. 12, art. 6399. **IF:3.390, Pkt:140**

5. **Walkowiak Dariusz**, Mikołuc Bożena, Mozrzyimas Renata, Kałużny Łukasz, Didycz Bożena, Jagłowska Joanna, Kurylak Danuta, Walkowiak Jarosław. The impact of the first 2020 COVID-19 lockdown on the metabolic control of patients with phenylketonuria. *Nutrients* 2021: Vol. 13, No. 6, art. 2024. **IF:5.717, Pkt:140**

6. **Walkowiak Dariusz**, Mikołuc Bożena, Mozrzyimas Renata, Kałużny Łukasz, Didycz Bożena, Korycińska-Chaaban Dorota, Patalan Michał, Jagłowska Joanna, Chrobot Agnieszka, Staszewski Rafał, Walkowiak Jarosław. Phenylketonuria patients' and their caregivers' perception of the pandemic lockdown: The results of a national online survey. *Children* 2022: Vol. 9, No.2, art. 131. **IF:2.863, Pkt:40**

Brak założonego celu naukowego cyklu prac, metodologii przeprowadzonych badań, aspektu badań oraz strategii analizy zebranego materiału badawczego. Brak wniosków i sformułowanych implikacji praktycznych z analizy materiału badawczego z całego cyklu prac.

W cyklu prezentowanych publikacji Autor poddaje analizie i ocenie wyniki badań dotyczące wiedzy na temat chorób rzadkich, oraz przygotowania do opieki i edukacji pacjentów z chorobami rzadkimi i ich opiekunów. Pacjenci z chorobami rzadkimi są często niezauważani lub niekiedy wręcz lekceważeni przez producentów leków, lekarzy, urzędników państwowych i decydentów, programy zdrowia publicznego i media informacyjne. Choroby rzadkie są trudne w diagnozowaniu oraz bardzo złożone z terapeutycznego punktu widzenia, wymagają wielu usług i długotrwałej opieki, a więc odpowiednia koordynacja działań i właściwe zorganizowanie zespołu opieki ma szczególne znaczenie. Pierwszym krokiem do osiągnięcia tego celu jest ocena potrzeb edukacyjnych lekarzy i wypełnienie luki w ich wiedzy na temat chorób rzadkich, gdyż tylko niewielki odsetek polskich lekarzy, zarówno lekarzy podstawowej opieki zdrowotnej, jak i lekarzy specjalistów, deklaruje odbycie tego typu szkolenia w trakcie studiów lub studiów podyplomowych.

W kolejnych dwóch pracach dr Walkowiak analizuje i opisuje wyniki badań dotyczące problemów opieki nad pacjentem z PKU podczas trwania pandemii COVID-19 wywołwanej przez koronawirusa SARS-CoV-2. Pandemia skupiła jak w soczewce i uwydatniła wszystkie problemy pacjentów, ale również ich opiekunów, a w szczególności stała się dodatkowym obciążeniem dla całego systemu ochrony zdrowia. Część pacjentów informowała o niższej dostępności produktów ubogofenylalaninowych, o pogorszeniu się bezpośredniego dostępu do lekarzy specjalistów, a dodatkowo konieczność zdalnej nauki i pracy zakłóciła rutynowe ramy, w obrębie których dotychczas funkcjonowali chorzy.

Publikacją otwierającą cykl jest praca prezentująca ocenę potrzeb edukacyjnych i samoocenę stanu wiedzy w zakresie chorób rzadkich w grupie pielęgniarek i studentek na kierunku pielęgniarstwo „Needs assessment study of rare diseases education for nurses and nursing students in Poland”. Tylko około jedna trzecia osób deklarowała, że w trakcie studiów

brała udział w zajęciach o chorobach rzadkich, zaś zdecydowanie większy odsetek (85,2% pielęgniarek i 76,1% studentek) dostrzegł potrzebę wprowadzenia takich zajęć obowiązkowych do programu studiów. Żadna z grup nie czuła się dobrze przygotowana do opieki nad pacjentami z chorobami rzadkimi, aż 77,4% pielęgniarek i 84% studentek pielęgniarstwa wyraziło swoje zaniepokojenie w tym zakresie. Dla obu grup najważniejsze źródło informacji o chorobach rzadkich stanowi Internet.

Wiedza o chorobach rzadkich wśród pielęgniarek i studentek pielęgniarstwa wydaje się niewystarczająca. Powinna ona zostać szybko poszerzona i zaktualizowana, obejmując zarówno kwestię samych chorób, jak i systemowych rozwiązań w zakresie ich leczenia. Niepokojący jest fakt, że chociaż obie grupy deklarują niski poziom wykształcenia w zakresie chorób rzadkich i nie czują się odpowiednio przygotowane do opieki nad pacjentami z chorobami rzadkimi, mniej niż jedna trzecia studentów pielęgniarstwa i nieco więcej praktykujących pielęgniarek deklaruje zaliczenie jakiegokolwiek szkolenia w tym zakresie. Wyniki badania wskazują, że jednym ze sposobów na poprawę tego stanu rzeczy jest zmiana programów studiów na uczelniach medycznych, ale także stworzenie wiarygodnych stron internetowych i baz danych o chorobach rzadkich.

Celem drugiej publikacji „Knowledge and attitudes of future healthcare professionals toward rare diseases” była analiza wiedzy 654 studentów ostatnich dwóch lat studiów na kierunku lekarskim, fizjoterapii i pielęgniarstwa na temat terminu, przyczyny, epidemiologii „chorób rzadkich” oraz opieki nad pacjentami z takimi chorobami. Przeprowadzone badanie wykazało, że wśród przyszłych pracowników ochrony zdrowia istnieje poważna luka edukacyjna w zakresie chorób rzadkich. Co istotne, braki w wiedzy występowały nie tylko wśród studentów pielęgniarstwa czy fizjoterapii, ale także wśród przyszłych lekarzy. Tym samym wydaje się, że istnieje pilna potrzeba przeanalizowania programów studiów oraz szkoleń podyplomowych i kursów e-learningowych pod kątem tematyki chorób rzadkich.

W trzecim artykule „Are rare diseases overlooked by medical education? Awareness of rare diseases among physicians in Poland: an explanatory study” opublikowano wyniki badań przeprowadzone wśród 165 lekarzy odbywających kursy specjalizacyjne na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu. Zastosowany został ten sam kwestionariusz, co w poprzednich badaniach. Badanie ujawniło u większości respondentów brak podstawowej wiedzy na temat etiologii, epidemiologii i częstości występowania chorób rzadkich. Wielu lekarzy miało również problemy z odróżnieniem tych chorób od chorób występujących często. Większość respondentów informacje na temat chorób rzadkich czerpała ze studiów, z literatury naukowej i z Internetu. Przeprowadzona analiza pozwoliła na sformułowanie następujących sugestii:

1. Programy studiów w Polsce powinny obejmować obowiązkowe przedmioty dotyczące chorób rzadkich, w tym diagnostykę i procedury postępowania. Ponieważ większość chorób rzadkich wymaga podejścia multidyscyplinarnego, należy stworzyć zintegrowaną platformę usług medycznych, aby ułatwić lepszą komunikację między różnymi specjalistami.
2. Bezpośredni kontakt z pacjentami z chorobami rzadkimi i ich opiekunami pomógłby przyszłym lekarzom lepiej zrozumieć wyzwania, z jakimi na co dzień mierzą się chorzy.
3. W trakcie oceny przygotowania do pracy w zawodzie, w tym Lekarskiego Egzaminu

Końcowego, należy zadać przyszłym lekarzom pytania dotyczące chorób rzadkich, koncentrując się na procesie diagnostycznym, procedurach i zarządzaniu leczeniem pacjentów.

W kolejnej 4 pracy “The impact of the COVID-19 pandemic on the perception of health and treatment-related issues among patients with phenylketonuria in Poland – the results of a national online survey” dr Dariusz Walkowiak przedstawił wyniki badań dotyczące problemów zdrowotnych pacjentów z fenylketonurią, niezależnie od wieku, pozostających pod opieką i korzystających podczas pandemii COVID-19 z usług jednego z dziewięciu specjalistycznych ośrodków leczących PKU w Polsce (Białystok, Bydgoszcz, Katowice, Kraków, Łódź, Poznań, Szczecin, Warszawa i Wrocław). Wszystkie dotyczyły zdarzeń i okoliczności związanych z pandemią, które mogły mieć wpływ na problemy zdrowotne i związane z leczeniem pacjentów z PKU, oraz postrzegania przez nich lub ich opiekunów wpływu pandemii na proces leczenia. Zbadano możliwe problemy w kontaktach ze specjalistami oraz częstotliwość tych kontaktów. Osoby, które jeszcze przed pandemią gorzej przestrzegały diety, częściej zgłaszały problemy zdrowotne oraz związane z leczeniem. Kontakt zdalny lepiej oceniali ci pacjenci, którzy mieli doświadczenia z telemedycyną jeszcze przed pandemią. Większość (53,4%) respondentów zadeklarowała, że przed pandemią kontaktowała się telefonicznie ze swoim lekarzem specjalistą lub dietetykiem (w czasie pandemii odsetek ten zwiększył się do 58,3%), natomiast 10,1% kontaktowało się z nimi za pomocą aplikacji do wideokonferencji lub komunikatora internetowego. Aż 31,9% pacjentów nie odczuwało potrzeby kontaktu zdalnego. 40,8% respondentów twierdziło, że w przypadku leczenia PKU kontakt zdalny może zastąpić bezpośredni kontakt ze specjalistą.

W piątej publikacji “The impact of the first 2020 COVID-19 lockdown on the metabolic control of patients with phenylketonuria” autorzy opublikowali wyniki badań krwi, potwierdzonych przeprowadzonymi testami. Była to retrospektywna analiza wyników badań Phe wszystkich pacjentów z PKU z sześciu polskich ośrodków pediatrycznych zajmujących się dziedzicznymi chorobami metabolicznymi (Białystok, Bydgoszcz, Gdańsk, Kraków, Poznań i Wrocław). Analizą objęto wyłącznie pacjentów z rozpoznaniem klasycznej PKU, urodzonych między 1 stycznia 2001 r. a 31 grudnia 2020 r., w wypadku których w okresie noworodkowym wdrożono leczenie dietetyczne. Porównano wyniki Phe dla sześciotygodniowego lockdownu (okres P: 16.03.2020 – 30.04.2020) z wynikami w poprzedzającym go przedziale czasowym, również sześciotygodniowym (okres NP1: 1.02.2020 – 15.03.2020) oraz w dwóch analogicznych okresach 2019 r. (okres NP2: 16.03.2019 – 30.04.2019, okres NP3: 1.02.2019 – 15.03.2019). W okresie lockdownu wykonywano mniej testów niż wynika to z rekomendacji, przy czym testów Phe nie wykonywało ponad 15% dzieci do 6. roku życia, ponad jedna trzecia dzieci w wieku 6-12 lat i połowa pacjentów w wieku powyżej 12. roku życia. Co najmniej dwukrotnie więcej pacjentów nie wykonało testów Phe w okresie lockdownu (okres P, od ang. *pandemic*) w porównaniu z okresami bez lockdownu (NP1, NP2 i NP3, od ang. *non-pandemic*). Obserwowana różnica dotyczyła pacjentów we wszystkich grupach wiekowych. W żadnej z grup wiekowych nie stwierdzono natomiast istotnych statystycznie różnic w liczbie wykonywanych testów między okresem P a okresami NP1, NP2 i NP3 wśród tych pacjentów, którzy testy wykonali.

Celem badań 6 publikacji “Phenylketonuria patients’ and their caregivers’ perception of the pandemic lockdown: The results of a national online survey” było porównanie problemów zgłaszanych przez pacjentów z PKU oraz ich rodziców/opiekunów w czasie ogłoszonego tzw. pierwszego lockdownu. Przeanalizowano różnice pomiędzy badanymi grupami w deklarowanej zgodności z zaleceniami częstości wizyt lekarskich oraz charakterystykę kontaktów z lekarzem/dietetykiem przed i podczas lockdownu. Zapytano respondentów o opinię na temat dostępu do żywności niskofenylalaninowej oraz zdalnych kontaktów z lekarzem/dietetykiem. Opiekunowie dzieci z PKU zgłaszali lepsze stosowanie się do zalecanej terapii, częstsze kontakty ze specjalistami oraz większą satysfakcję z wizyt zdalnych niż pacjenci dorośli. U części respondentów zaobserwowano pogorszenie dostępności odżywek ubogofenylalaninowych oraz żywności stosowanej w diecie.

W okresie pracy naukowej po uzyskaniu stopnia doktora nauk o zdrowiu, zainteresowania naukowe dr Dariusza Walkowiaka obejmowały ponadto zagadnienia dotyczące historii diagnozowania i leczenia PKU – cztery z tych prac ukazały się w czasopiśmie *Pediatrics Polska* – jak i z problematyki przestrzegania przez rodziców dzieci z PKU zaleceń dietetycznych oraz zagrożeń nadwagą i otyłością u chorych dzieci. W powyższych publikacjach wykazano, że dzieci chore na PKU niestety mają BMI statystycznie istotnie większe niż ich zdrowi rówieśnicy. Wyniki podobnych badań przeprowadzanych w różnych krajach są niejednoznaczne, a ustalenia europejskie raczej zdawały się dotychczas wskazywać na niewystępowanie u chorych na PKU problemu nadwagi i otyłości. Inną istotną pracą wiążącą się z tą tematyką było badanie dotyczące ustrojowych zasobów witaminy K u chorych na PKU, której niedobory wydają się nie należeć do rzadkości w powyższej populacji. Jego wyniki ukazały się w prestiżowym czasopiśmie naukowym *Nutrients* (IF:5.717).

Drugi obszar moich zainteresowań badawczych, związany z pracą dydaktyczną w Zakładzie Organizacji i Zarządzania, ale również z doświadczeniami z pracy w jednostkach systemu ochrony zdrowia, dotyczy sfery zarządzania i funkcjonowania systemów opieki zdrowotnej.

Trzeci obszar, w oczywisty sposób nowy, związany jest z badaniami różnych aspektów pandemii COVID-19, w tym jej skutków społecznych. Wraz z pandemią pojawiło się wiele problemów czy zagadnień jej towarzyszących, wymagających szybkiej odpowiedzi na gruncie naukowym. Kandydat zaangażował się w prace różnych zespołów badawczych badających kwestie związane z poczuciem depresji i samotności, bezsenności i zmęczenia życiem codziennym w czasie lockdownu w trakcie pierwszej fali pandemii wiosną 2020 roku, jak również kwestii wolontariatu studentów w tym samym czasie. Badał także skuteczność przeprowadzanego w naszym kraju programu szczepień przeciw COVID-19.

Czwarty obszar obejmuje tematykę chorób rzadkich innych niż PKU, a także chorób metabolicznych. Dr Walkowiak jest współautorem bądź autorem jedenastu takich prac: raz jako jedyny autor, raz jako drugi autor, cztery razy jako trzeci autor i raz jako autor ostatni.

W swej pracy naukowej Habilitant wykazał umiejętność współpracy interdyscyplinarnej z wieloma polskimi i zagranicznymi zespołami badawczymi. Brał aktywny udział pracach naukowych w ramach 2 projektów badawczych:

- “Consulting services on modernization of education system in medicine. Strategic partnership for modernization of academic programs including the “Oncology: oncological laboratory diagnostics” and “Clinical pharmacology” disciplines.” finansowanego przez Bank Światowy we współpracy z Ministerstwem Opieki Zdrowotnej Republiki Kazachstanu (SHIPS-2.3/CS-02, czas trwania 1.06.2019-31.03.2021) - ekspert w realizacji projektu.
- key-expert w realizacji zadania tC Development of institutional research capacity of WKMOMU”).

W ramach realizowanych zadań badawczych na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu był wykonawcą w następujących naukowych programach badawczych:

1. Ustrojowe zasoby witaminy K u chorych na fenyloketonurię
2. Analiza polimorfizmu genu apolipoproteiny E w chorych na mukowiscydozę
3. Ocena profilu kwasów tłuszczowych w fosfolipidach osocza krwi u chorych na fenyloketonurię.

Za działalność i osiągnięcia naukowe otrzymał w 2018, 2019 i 2020 roku Nagrody Zespołowe Rektora Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism

Od 2019 Journal of Medical Sciences, komitet redakcyjny

Od 2021 Reviewer Board Member w czasopiśmie International Journal of Environmental Research and Public Health.

Od 2020 r. pełni rolę recenzenta *manuskryptów* w międzynarodowych czasopismach ze współczynnikiem IF z listy JCR i/lub indeksowanych w bazie Web of Science (WoS): International Journal of Environmental Research and Public Health, Behavioral Sciences, Social Sciences, Epidemiologia, Sustainability, IF:3.251, Life, IF:3.817, Orphanet Journal of Rare Diseases, Nutrients, Telemedicine and e-Health.

Dorobek naukowy kandydata jest znaczący, całkowicie wystarczający z punktu widzenia formalnego, merytorycznego i spełniający przyjęte kryteria.

IV. Dorobek dydaktyczny i organizacyjny

Dr Dariusz Walkowiak prowadził na studiach licencjackich i magisterskich zajęcia dydaktyczne z następujących przedmiotów: zarządzanie finansami, zarządzanie zasobami ludzkimi, zarządzanie zasobami ludzkimi i przywództwo w ochronie zdrowia, biznes plan, zarządzanie operacyjne, ekonomia i systemy ochrony zdrowia, prawo i ekonomia w ochronie zdrowia, ekonomiczne podstawy działalności gospodarczej; na studiach podyplomowych z zakresu zarządzania: zarządzanie finansami i kontroling w praktyce podmiotów leczniczych, biznesplan – projekt doradczy; na studiach podyplomowych dla lekarzy: zdrowie publiczne,

hiperfenyloalaninemie, diagnostyka i leczenie wrodzonych zaburzeń metabolicznych, wybrane zagadnienia z genetyki chorób metabolicznych.

Jest członkiem różnego rodzaju komisji i zespołów opracowujących programy kształcenia i nadzorujących proces dydaktyczny, m.in. Rady Programowej na kierunku Zdrowie Publiczne oraz Wydziałowego Zespołu Doskonalenia i Zapewnienia Jakości Kształcenia na Wydziale Nauk o Zdrowiu. Od 1.09.2020 pełni obowiązki Kierownika Zakładu Organizacji i Zarządzania w Opiece Zdrowotnej. Kilkakrotnie był przewodniczącym komisji na egzaminie licencjackim na Wydziale Nauk o Zdrowiu. Ma także doświadczenie w charakterze promotora prac magisterskich i podyplomowych.

Brał udział w pracach komitetów organizacyjnych, naukowych oraz prowadził sesje naukowe zarówno podczas konferencji międzynarodowych, jak i krajowych.

Komitety naukowe:

1. III Poznańskie Warsztaty Metaboliczne, 2018, Poznań
2. IV Poznańskie Warsztaty Metaboliczne, 2019, Poznań
3. V Poznańskie Warsztaty Metaboliczne, 2020, Poznań
4. VI Poznańskie Warsztaty Metaboliczne, 2021, Poznań

Brak udziału w komitetach naukowych Międzynarodowych Konferencji Naukowych.

Członkostwo w towarzystwach naukowych:

Polskie Towarzystwo Fenylketonurii - członek
Polskie Towarzystwo Nauk o Zdrowiu – członek
Polskie Towarzystwo Farmakoekonomiczne - członek

Brak członkostwa w Międzynarodowych Towarzystwach Naukowych

Brak informacji na temat wystąpień na konferencjach o zasięgu międzynarodowym (szczególnie organizowanych poza granicami Polski (Kandydat podaje tylko udział w jednej Międzynarodowej Konferencji Naukowej Współczesne Wyzwania Organizacji Ochrony Zdrowia, 2019, Poznań oraz w 3 warsztatach metabolicznych w Poznaniu). Trochę mało jak na wieloletnią pracę na Uczelni oraz ubieganie się o stopień doktora habilitowanego.

Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne oraz współpraca krajowa i międzynarodowa są wystarczające do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego choć nie świadczą o dużych umiejętnościach pracy zespołowej i efektywnej organizacji pracy.

V. Osiągnięcia popularyzujące naukę

- Aktywnie zajmował się wspieraniem organizacji pacjenckich osób chorych na choroby rzadkie, uczestnicząc w spotkaniach i prowadząc wykłady, np.:

1. Warsztaty dla rodziców dzieci chorych na fenylketonurię, 2017, Poznań – wykład
2. Odlotowe Spotkanie Edukacyjne, warsztaty dla rodziców dzieci chorych na rzadkie choroby metaboliczne, 2019, Poznań – wykład

Podsumowanie

Wnioski i implikacje z przeprowadzonych badań przedstawionych w 6 pracach stanowiących podstawę ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego znajdują zastosowanie w naukach o zdrowiu W 5 z 6 prac jest pierwszym autorem, a wszystkie prace są opublikowane w wysoko punktowanych czasopismach i mają dość wysoki współczynnik wpływu IF (24,815 IF i 620 pkt MEiN).

Wobec powyższego cykl powiązanych tematycznie 6 publikacji naukowych pt: „Radiologia zabiegowa w ginekologii” oraz przedstawiony całościowy dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr nauk o zdrowiu Dariusza Walkowiaka stanowi wkład w rozwój reprezentowanej przez siebie dyscypliny naukowej, jest istotnym etapem w jego rozwoju naukowym i spełnia kryteria i warunki do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego, określone w ustawie Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z dnia 20.07.2018r art. 219 ust 1 pkt 2. Przedkładam zatem Kolegium Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu wnioski o dopuszczenie doktora nauk o zdrowiu Dariusza Walkowiaka do dalszych etapów postępowania o nadanie Kandydatowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o zdrowiu.

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu

prof. dr hab. Joanna Rosińczuk
specjalista pielęgniarstwa zachowawczego
specjalista pielęgniarstwa neurologicznego
specjalista zdrowia publicznego
4309677p